

Knihovnicko-informační zpravodaj U Nás

Vyšlo: 10.10.2005

Číslo: Ročník 15 (2005), Číslo 3

Sekce: Šumné knihovny

Název článku: Jak jsem se stala knihovnicí?

Autor: Dagmar Honsnejmanová

Zdroj: <http://unas.svkhk.cz/clanek.asp?id=595>

Jak jsem se stala knihovnicí?

Dagmar Honsnejmanová

Není to zase až tak dávno... ale od začátku: V roce 1984 jsem se vdala a přistěhovala do malé vesnice Mokré v rychnovském okrese. Nikoho jsem zde neznala, každý den jsem dojížděla za prací do vzdálenějšího Hradce Králové a o život ve vsi jsem se nestarala. Nebyl ani čas, z práce jsem se vracela pozdě a zbytek času jsem trávila starostí o rodinu a dům. Zlom nastal v roce 1990, po sametové revoluci, kdy mě starosta obce požádal, abych se stala členem obecního zastupitelstva. Nabídka mě trochu překvapila, ale přijala jsem ji jako výzvu být obci nějak prospěšná. Začínali jsme budovat naši vesničku téměř od nuly, nic zde nebylo, jen obchod, hospoda a mateřská škola (která už je dnes pro nedostatek dětí také bohužel zrušená).

Hledali jsme tedy něco, čím bychom život ve vesnici alespoň trochu oživil. Dostala jsem nápad – což takhle založit knihovnu, která zde již kdysi dávno byla. Od nápadu nebylo daleko k realizaci, zastupitelé nebyli proti, a tak v roce 1997 byla knihovna znovu otevřena. Obec ze svého rozpočtu vyčlenila finanční prostředky na nákup knih, knihovna se vybavila novým nábytkem a čtenáři se začali přihlašovat.

Stala jsem se tedy knihovnicí. Knížky byly pro mě vždy velkým potěšením a tímto jsem si splnila i svůj sen pracovat s knihami. Vrhla jsem se s nadšením do práce, která se pro mě stala radostí, ale i závazkem do budoucích let. Samotná láska ke knihám však nestačí a samozřejmě jsem netušila, jaká práce mě doopravdy čeká: každou knihu vzít několikrát do ruky, zapsat ji, očíslovat, obalit, než si ji půjčí čtenář. Poznat lidi, jejich zájmy, vybírat pečlivě knihy, aby se jim líbily a stále se do knihovny vraceli pro nové. Myslím, že to se podařilo. Dnes, již téměř po osmi letech, vidím, že tato práce nebyla marná, a pokud se jí člověk věnuje, výsledkem jsou spokojení čtenáři.

V začátcích jsem sama přečetla téměř každou knihu, kterou jsem zakoupila, ale dnes, kdy je v našem knižním fondu přes 2500 knih, je to zcela nemožné. Naslouchám tedy návštěvníkům, vyptávám se, jaké knihy se jim líbí, kterého autora mají rádi, a podle toho nakupuji. V současné době je na trhu výběr knih opravdu velký, ale musím se i dívat na jejich cenu. Obec Mokré je velmi malá vesnička, dnes se 157 obyvateli, a rozpočet má dost napnutý. Víím, že je důležitá stavba plynovodu, údržba obce a další technické zabezpečení, ale přesto si myslím, že kniha a čtení by se měly stát úplnou samozřejmostí pro každého člověka.

Dnes už nejsem členem zastupitelstva, pracuji na obci jako účetní a dál jako knihovnice, kronikářka a webmaster. Spojení těchto funkcí je téměř ideální; v kronikářské práci uplatním nejen informace z účetnictví, ale i informace z knihovny, v knihovně zase informace z historie naší obce a vše se dá skloubit na webových stránkách obce, kde má i

knihovna svůj samostatný oddíl, ve kterém jsou statistické informace o návštěvnosti, doporučená četba pro děti i dospělé, akce a soutěže, ankety, také pozvánky na zajímavé výstavy v nejbližším okolí a nyní nově i soubor všech knih knihovny (v Excelu), aby si čtenáři mohli v klidu najít svou knihu. Čtenáři si můžou i pomocí mailové adresy knihovna.mokre@seznam.cz předem vybrat knihy k zapůjčení a domluvit termín převzetí.

Práce knihovníka je pro mne i přes velký nedostatek času velmi příjemná, mám radost z každého nového čtenáře, vážím si těch, kteří naši knihovnu věrně navštěvují od začátku, ale nejvíce mě potěší návštěva dětí, kterých v naší obci není mnoho. Knihovnu však navštěvují i děti, které do Mokrého přijíždějí na prázdniny nebo jen tak na sobotu k babičce. Proto se v současné době snažíme spolu s obecním úřadem pro ně vymýšlet různé akce. Tak už děti malovaly oblíbenou pohádkovou postavičku (článek v čísle 4/2004) a na konci roku 2004 jsme společně hledali mokerské bludičky (historické prameny udávají výskyt bludiček v bažinách v Mokrému). Ale nehledaly jen děti, zapojili se i dospělí, kteří se alespoň na krátkou chvíli vrátili do světa pohádek. Portréty bludiček byly opravdu velmi originální. Jedna bludička přicestovala dokonce po internetu až z daleké Velké Británie. Před Vánoci jsme společně s účastníky této akce vybírali „Královnu bludiček“, ale vybrat tu „nej“ bylo opravdu složité. Proto jsme se rozhodli pokračovat v hledání bludiček i nadále a rozšířit tak sbírku bludiček našeho kraje. Účastníci dostali za odměnu tužku - střípatou bludičku. Všechny portréty si lze stále prohlédnout na webových stránkách obce: <http://www.obecmokre.cz> , v oddíle Knihovna.

V letošním roce se snad i naše malá knihovna dočká svého počítače a internetu pro čtenáře. A co bychom si ještě přáli? Snad jen kdyby se prostory knihovny daly zvětšit, to je problém, který nás s nárůstem počtu knih začíná trápit.

© 2000-2004 Studijní a vědecká knihovna v Hradci Králové · pujcovna@svkhk.cz
· knihovna@svkhk.cz · studovna@svkhk.cz · <http://www.svkhk.cz>